

Griffiernr. : 2014/ *3000*
Not.nr. : GE 66.97.34/13 SW2

BESTUURLIJKE INLICHTING

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN
Afdeling Gent**

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: G30, 1 rechter
Datum: 30 september 2014

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

- 3777* 1. zelfstandig consultant, geboren te
op wonende te ;
- 3778* 2. ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

beklaagd van:

de eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op artikel 4.2.1.7° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder voorafgaande vergunning een woning te hebben opgesplitst of in een gebouw het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande te hebben gewijzigd, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer

HOGER BEROEP :- op 15 oktober 2014 door het college van burgemeester en schepenen (zitters tot herstel) tegen alle het h.b.b. no. in haar eis tegen (de bebl.) op (de bebl.) en
- op 15 oktober 2014 door het college van burgemeester en schepenen (zitters tot herstel) tegen alle het h.b.b. no. in haar eis tegen (de bebl.) op (de bebl.) en

in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van
_____ ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____

meer bepaald

5 bed & breakfast-kamers te hebben ingericht tot 5 studio's door het plaatsen van een keukenblok op elke kamer

Te in de periode van 01.09.2010 tot 01.10.2010

deze feiten zijn strafbaar gesteld door strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in _____ stand _____ gehouden

in het pand gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van
_____ ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____

meer bepaald

de hoofdfunctie te hebben gewijzigd van horeca naar wonen

Te in de periode van 01.09.2010 tot 01.10.2010

deze feiten zijn strafbaar gesteld door strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

E

C.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

in het pand gelegen te _____ kadastraal bekend als
eigendom van _____
ondernemingsnummer _____ met
maatschappelijke zetel te _____

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a): het optrekken of plaatsen van een constructie, **meer bepaald**

op het plat dak van het gelijkvloers een pvc-berghok met een oppervlakte van 6m² te hebben geplaatst

Te _____ in de periode van 01.01.2011 tot 31.12.2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor _____ op 6 december 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 28 januari 2014.

Bij tussenvonnis van 28 januari 2014 werd meester _____
advocaat te _____ aangesteld als lasthebber ad hoc
om _____ te vertegenwoordigen in deze
strafprocedure.

b

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de zitting van 11 maart 2014. Op deze laatste zitting werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 22 april 2014.

Bij tussenvonnis van 20 mei 2014 werd de heropening der debatten bevolen met het verzoek aan het openbaar ministerie om enkele stukken bij het strafdossier te voegen en werd de zaak in voortzetting gesteld op de zitting van 2 september 2014.

De beklaagden werden oorspronkelijk gedagvaard voor de 21ste kamer (21d) van deze rechtbank en de eerdere behandeling van de zaak gebeurde ook voor deze kamer. In het bijzonder reglement van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, goedgekeurd bij beschikking van de voorzitter van 5 augustus 2014 en in werking getreden op 1 september 2014 werd het kamernummer van de voormalige 21d kamer als volgt gewijzigd: 30^e correctionele kamer (G30). De samenstelling van de zetel is echter niet gewijzigd.

2. Op de zitting van 2 september 2014 nam de rechtbank kennis van:

- de middelen en de conclusies van de eiseres tot herstel, het in haar eis tot herstel tegen de beklaagden, voorgedragen door meester advocaat te
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door eerste substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklagde vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de tweede beklagde in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haar lasthebber ad hoc, meester

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 17 december 2012 stelde de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de Stad naar aanleiding van een verzoek tot inschrijving vast dat in het pand, gelegen te kadastraal gekend als en eigendom van waarvan de zaakvoerder is, de vergunde horecafunctie werd gewijzigd tot

of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer.

werpt in conclusie op dat in die periode enkel kitchenettes werden geplaatst in de betrokken kamers maar aan de indeling van de woning op zich geen wijzigingen werden aangebracht. Hij erkent dat deze kamers gedurende een bepaalde periode wel werden verhuurd. Na de controle die aanleiding gaf tot het aanvankelijk proces-verbaal zou ook onmiddellijk gestopt zijn met deze verhuringen. Onder deze omstandigheden was er volgens hem geen inbreuk op artikel 4.2.1.7° VCRO.

Deze redenering kan niet worden gevolgd.

Uit de oorspronkelijke stedenbouwkundige vergunning van 3 april 2008, waarvan op verzoek van de rechtbank nog een kopie aan het strafdossier werd gevoegd, blijkt duidelijk dat het in casu gaat om een ééngesinswoning, waarvoor een nevenfunctie als "volwaardige hotelfunctie, met beperkte verblijfs capaciteit" werd goedgekeurd.

Door het plaatsen van kitchenettes werden de oorspronkelijke bed & breakfast-kamers omgevormd tot volwaardige studio's. Dit impliceerde inderdaad geen fysieke opsplitsing van de bestaande woning, zoals voorhoudt, maar dit is slechts één van de materiële handelingen die strafbaar worden gesteld. Het aantal woongelegenheden die hoofdzakelijk bestemd waren voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande werden daarentegen wel degelijk gewijzigd, namelijk van een ééngesinswoning naar een woning voor 6 gezinnen/alleenstaanden (de oorspronkelijke woning + de 5 studio's). Ook deze wijziging is zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning strafbaar gesteld op grond van artikel 4.2.1.7° ex artikel 6.1.1 VCRO.

betwist in dat verband ook nog in conclusie het standpunt van de herstellvorderende overheid dat de woning hoe dan ook onvergundbaar was als meergezinswoning wegens strijdigheid met enkele bepalingen van het Algemeen Bouwreglement van de Stad. Deze overwegingen zijn echter van geen belang voor de beoordeling van deze tenlastelegging aangezien er hoe dan ook geen voorafgaande vergunning werd aangevraagd voor de geïsoleerde werken.

De materiële feiten van de tenlastelegging zijn dus bewezen.

Op grond van artikel 5, eerste lid Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd.

heeft ter terechtzitting van 22 april 2014 gevraagd om haar vrij te spreken voor deze tenlastelegging omdat niet zou zijn aangetoond dat de verhuring van de kamers voor haar rekening zou gebeurd zijn. gaf ook aan dat hij de studio's is begonnen

b

verhuren naar aanleiding van de stopzetting van de activiteiten als bed & breakfast, de bedrijfsactiviteit van zijn vennootschap.

De rechtbank merkt echter op dat, zelfs al zouden de huurgelden ontvangen uit de verhuur van de studio's rechtstreeks door zijn geïnd, dit weinig ter zake doet voor de beoordeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de vennootschap voor de ten laste gelegde feiten. Hetgeen ten laste wordt gelegd is immers niet de verhuring van de studio's maar wel de omvorming van de bestaande kamers tot die studio's. Deze handelingen hebben het onroerend goed waarvan de vennootschap tot op heden nog steeds eigenaar is omgevormd om te dienen voor verdere verhuring. Deze handelingen kaderen binnen de doelstelling van de vennootschap zoals omschreven in haar statuten (o.a. "... De aankoop, de verkoop, de promotie, de constructie, de renovatie, de verkaveling, de verdeling, de valorisatie, de huur of het verhuur van alle roerende of onroerende goederen. ... De vennootschap heeft eveneens tot doel de samenstelling en de ontwikkeling van zowel roerend als onroerend vermogen. ...").

De vennootschap heeft toegelaten dat stedenbouwkundige inbreuken werden gepleegd op het onroerend goed waarvan zij eigenaar was. Er werd dus gekozen voor een bedrijfsvoering waarbij aan de naleving van de hierboven vermelde stedenbouwkundige regelgeving geen aandacht werd besteed. Op de rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Artikel 5, tweede lid Strafwetboek bepaalt verder dat wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt, uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan, kan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.

Artikel 5, tweede lid Sw. voert dus een strafuitsluitingsgrond in voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond geldt evenwel alleen voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor diegene die willens en wetens heeft gehandeld (zie o.a. Cass. 10 februari 2010, NC 2010, afl. 5, 293).

was als zaakvoerder van

bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de naleving van de stedenbouwkundige regelgeving. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt duidelijk dat hij er wetens en willens voor heeft gekozen om dit niet te doen. Uit de stukken van het strafdossier blijkt overigens ook dat hij in de communicatie met de Stad optrad als zaakvoerder van de vennootschap.

handelde dus bewust en vrijwillig, dit is wetens en willens. Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek. Deze beklagde-

natuurlijke persoon kan derhalve samen met de beklagde-rechtspersoon worden veroordeeld.

Tenlastelegging B

9. Onder deze tenlastelegging worden de beklagden vervolgd voor het wijzigen van de hoofdfunctie van het onroerend goed van horeca naar wonen en dit in de periode van 1 september 2010 tot 1 oktober 2010. Deze feitelijke gedragingen worden door het openbaar ministerie aangemerkt als een inbreuk op artikel 4.2.1.6° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO"). Dit artikel bepaalt dat niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk mag wijzigen, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt.

werpt in conclusie op dat de hoofdfunctie van het gebouw altijd wonen is geweest en nooit "horeca". Onder deze omstandigheden was er volgens hem geen inbreuk op artikel 4.2.1.6° VCRO.

Deze redenering van de beklagde kan wel worden gevolgd.

Wat een "hoofdfunctie" is, wordt omschreven in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen van 14 april 2000. Het gaat onder andere om "wonen" en "horeca".

Zoals hierboven vermeld blijkt uit de oorspronkelijke stedenbouwkundige vergunning van 3 april 2008 dat de ingediende plannen werden vergund om het onroerend goed te laten dienen als ééngezinswoning, waarvoor een nevenfunctie als "volwaardige hotelfunctie, met beperkte verblijfs capaciteit" werd goedgekeurd.

De hoofdfunctie van het gebouw was aldus wonen en dat is ook zo gebleven na de inrichting van de bed & breakfast-kamers als studio's (handeling die onvergund wel een inbreuk uitmaakte op artikel 4.2.1.7° VCRO, zie hierboven).

De beklagden moeten derhalve voor deze tenlastelegging worden vrijgesproken.

Tenlastelegging C

10. Onder deze tenlastelegging worden de beklagden vervolgd voor het plaatsen van een pvc-berghok met een oppervlakte van 6m² op het plat dak van het gelijkvloers en dit in de periode van 1 januari 2011 tot 31 december 2011.

Deze feitelijke gedragingen worden door het openbaar ministerie aangemerkt als een inbreuk op artikel 4.2.1.1°, a Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ("VCRO"). Dit artikel bepaalt dat niemand zonder

vooraangaande stedenbouwkundige vergunning, met uitzondering van onderhoudswerken, een constructie mag optrekken of plaatsen.

werpt in conclusie op dat deze constructie omwille van haar geringe volume was vrijgesteld van vergunningsplicht. Hij verwijst daarvoor naar artikel 2.1.12° van het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is van 16 juli 2010.

Dit artikel stelt vrij van vergunningsplicht "*het opslaan van allerhande bij de woning horende materialen en materieel met een totaal maximaal volume van 10 kubieke meter, niet zichtbaar vanaf de openbare weg*".

Het betrokken PVC-hok was een vaste constructie en kan niet gelden als opslag van bij de woning horend materiaal. Bovendien was het hok duidelijk zichtbaar vanaf de openbare weg zoals te zien op de foto's gevoegd bij het aanvankelijk proces-verbaal.

Deze constructie was ook niet vrijgesteld van vergunningsplicht onder enige andere bepaling van het vermelde besluit.

De materiële feiten van de tenlastelegging zijn bewezen. Gelet op bovenvermelde overwegingen bij tenlastelegging A kunnen zowel
als
daarvoor worden
veroordeeld.

Straf

11. De beklaagden hebben in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften bestaande (en vergunde) bed & breakfast omgevormd tot verhuurbare studio's. Zij plaatsten ook een PCV-berghok zonder vergunning.

De beklaagden hebben, ondergeschikt, beiden gevraagd om hen de gunst van de opschorting te geven.

Beiden hebben een blanco strafrechtelijk verleden.

De rechtbank houdt hiermee rekening, alsook met het feit dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat zij niet van onwil zijn geweest en zich na een periode van open communicatie met de stedenbouwkundige diensten hebben geconformeerd (zie ook hieronder de beoordeling van de blijvende herstelvordering). Bovendien wordt ook rekening gehouden met het gegeven dat de ingrepen aan de woning weliswaar verboden waren maar niet dermate ingrijpend dat zij langdurig de goede ruimtelijke ordening hebben verstoord.

Ter zake bestaan er dus gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel. De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklagden hebben ter terechtzitting van 22 april hun instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De beklagden moeten wel elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

12. Zoals hierboven reeds vermeld heeft het college van burgemeester en schepenen een gewijzigde herstellvordering goedgekeurd op de zitting van 13 februari 2014. Per brief van 19 februari 2014 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich ook bij deze gewijzigde herstellvordering aan en op 20 maart 2014 adviseerde de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid positief over deze herstellvordering.

Deze gewijzigde herstellvordering luidt als volgt:

"(...) Met betrekking tot het 'perceel gelegen kadastraal bekend als wordt in toepassing van artikel 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gevorderd dat de Rechtbank de uitvoering van volgende aanpassings-werken beveelt:

- het gebruik van het pand als meergezinswoning moet gestaakt worden
- de inrichting van het pand als meergezinswoning moet ongedaan gemaakt worden en het pand moet als een eengezinswoning ingericht worden:

1. Alle ruimtes van het gelijkvloers en de verdieping moeten worden samengevoegd tot één woonentiteit, waarvan het volume samenvalt met dat van het volledige gebouw. De verschillende ruimtes van deze woonentiteit moeten voldoen aan de bepalingen van het algemeen bouwreglement.

2. Alle keukeninrichtingen in de studio's moeten geheel verwijderd worden (dus zowel toestellen als kasten als gootsteen), de leidingen van deze kitchenettes moeten worden gesupprimeerd of minstens onklaar gemaakt en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt.

3. Tevens moet de keukeninrichting op het gelijkvloers naast de ontbijtruimte en ontvangthal worden verwijderd aangezien deze ten behoeve van de bed & breakfast was ingericht. Enkel de keuken op de eerste verdieping kan behouden blijven daar dit de meest volwaardige keuken is die aansluit bij de oorspronkelijk vergunde woonfunctie. Van de te verwijderen keukens op het gelijkvloers moeten de toestellen verwijderd worden (fornuis, dampkap, oven, koelkast, ...), de kasten en gootsteen kunnen behouden blijven daar die ook in functie van de wasplaats kunnen gebruikt worden.

4. Op het gelijkvloers kunnen voor de 5 kamers aan de linkerkant van het pand maximaal 3 sanitaire cellen behouden blijven. De inrichting van een sanitaire cel per kamer was toegestaan in het kader van de bed & breakfastuitbating, maar kan niet verantwoord worden voor een eengezinswoning. Het behoud van alle sanitaire cellen alsook de badkamers bij de vergunde woonfunctie zou het totaal aantal badkamers in de eengezinswoning op 7 brengen, wat niet in verhouding staat tot de grootte van

de woning. Bovendien zou dit het gebruik als meergezinswoning opnieuw in de hand werken en een toekomstig gebruik van -de-woning-als meergezinswoning ten allen tijde mogelijk maken. Om deze reden wordt de verwijdering van minimaal twee sanitaire cellen op het gelijkvloers gevraagd. Zowel de sanitaire toestellen (douche, wc en lavabo) als de wanden moeten verwijderd worden zodat de ruimte van de kamers waar de badkamers verwijderd worden, gemaximaliseerd wordt. De leidingen van de sanitaire installaties moeten worden gesupprimeerd en de leidingsopeningen moeten als volle muur worden afgewerkt.

- Alle uiterlijke kenmerken van de meergezinswoning moeten verwijderd worden: er, mag slechts één teller voor nutsvoorzieningen (gas, water en elektriciteit), één deurbel en één brievenbus behouden blijven.
- Het berghok op het plat dak van het gelijkvloers moet verwijderd worden.

De handelingen moeten uitgevoerd worden binnen de door de Rechtbank bepaalde uitvoeringstermijn, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging. (...)"

Uit de door neergelegde stukken en foto's blijkt dat

- de volledige woning sinds 1 september 2013 wordt bewoond door zijn nieuw samengesteld gezin; dit wordt niet betwist door de eiseres in herstel en was ook de aanleiding voor de gewijzigde herstellvordering;
- de in de kamers geplaatste kitchenettes (en het eigenlijke voorwerp van de tenlastelegging A) werden verwijderd en de leidingen daarvoor onklaar werden gemaakt;
- het PVC-berghok inmiddels werd verwijderd

De rechtbank merkt op dat zij bij de beoordeling van de herstellvordering enerzijds gebonden is door de strafrechtelijke saisine waarop deze vordering is geënt en anderzijds enkel het herstel kan bevelen van feitelijke gedragingen die zij bewezen verklaarde.

In dat opzicht wordt herhaald dat enkel de tenlasteleggingen A en C – en niet de tenlastelegging B - bewezen werden verklaard door de rechtbank. Deze tenlasteleggingen hebben enkel betrekking op "het plaatsen van een keukenblok op elke kamer" van de studio's en het plaatsen van het PVC-berghok.

Deze feitelijkeheden werden inmiddels weggewerkt. De ruimere interpretatie die de herstellvorderende overheid geeft aan het herstel kan echter niet worden gevolgd. Noch de keukeninrichting op het gelijkvloers, noch de sanitaire voorzieningen in de studio's (die overigens – vergund - aanwezig waren voorafgaand aan de bewezen verklaarde feitelijkeheden), noch de vermeende meerdere tellers of brievenbussen (waarvan in het aanvankelijk proces-verbaal noch elders in het strafdossier overigens melding wordt gemaakt) maken het voorwerp uit van de feitelijke omschrijving van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Onder die omstandigheden is het herstel zonder voorwerp geworden.

BURGERRECHTELIJK

13. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen vermeld in de dagvaarding;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6 13 en 18bis van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Ontslaat de beklaagden van rechtsvervolging voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en C, bewezen.

Gelast, met zijn instemming, de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde van _____ gedurende een termijn van **3 jaar** vanaf heden.

Gelast, met haar instemming, de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde van _____ gedurende een termijn van **3 jaar** vanaf heden.

8

KOSTEN

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 96,26 euro. Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Verklaart de vordering van het college van burgemeester en schepenen van de Stad en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Aldus **gewezen** en **uitgesproken** op de openbare terechtzitting van **30 september 2014**,

Aanwezig:

voorzitter;
substituut-procureur des Konings;
griffier.

Voor gelijkvormige uitgifte afgeleverd aan de afdelingsprocureur des Konings, dienstig voor **INSPECTIE RWO (afdeling inspectie)**, ten titel van bestuurlijke inlichting.

Gent, 15 oktober 2014

EXPEDITIERECHT: BI